

DAO
CA

cen. 81

PHAM DUY
PHAM THIEN THU

10 BÀI ĐẠO CA

Thơ của PHẠM THIÊN THƯ
do PHẠM DUY phò nhạc

A Georges E. Gauthier
Canche Marry Day

WML

đạo ca
giữa thành vách sương mù

ĐAO như một con đường dẫn ta thoát ly ra khỏi khu rừng rậm của tâm tưởng sai lầm, là một thái độ sống hay chính là bản chất của sự sống; đạo không phải là một số ý niệm, giáo điều nhằm khép kín tâm linh để rồi đồng hóa sự sống trên những hạn hữu phiến diện; như vậy đạo chỉ là một chùm sao để ta rồi đến một chân trời giải thoát, như một biều tượng để cá nhân vượt qua tất cả vực bờ, thè nhập vào chân thè vũ trụ; chân tưởng ấy không bao giờ là một danh hiệu mà là sự hiện hữu mầu nhiệm trong tiếng bìng reo của kẻ giác ngộ, như tiếng chim ca hát giữa thành vách sương mù.

Đạo ca chính là tiếng hát khiến cá nhân tái sinh trong những tâm tưởng cao đẹp nhất như một hỏa diệu mên mang giữa nhân giới, nhiên giới và siêu nhiên giới.

đạo ca một—pháp thân—ở đây vũ trụ hiện bầy như một toàn thè sinh hóa, một tương duyên mật thiết, không còn một vực bờ hữu hạn, xóa bỏ tất cả ý thức về Ngã và Phi Ngã, mọi dấu chân tìm kiếm ngoại vật — một là tất cả — tất cả là một.

đạo ca hai—đại nguyên—từ quan điểm toàn thè trên, dẫn đến một tâm linh bao la, diệu vời; đó là lòng từ bi, là ý lực cứu độ muôn loài như cứu chính mình.

đạo ca ba — chàng dung sỹ và con ngựa vàng hay là ảo hóa — đó là diễn trình cá nhân vượt thoát ảo ảnh, tự thân đê thè nhập vào chân lý hay là con đường biều tượng hóa của nhãn thức (sự phân biệt của con mắt) trong duy thức học.

đạo ca bốn — quán thế âm — hay là hóa thân — đó là biều tượng hóa quá trình cá nhân bước vào đại thế hay là con đường nhập thế của nhĩ thức (sự phân biệt của tai) — nghe khắp tiếng kêu thương của cuộc đời đê hóa thân cứu độ.

đạo ca năm — một eanh mai — đó là hiện thân của kè vượt thẳng nỗi nỗi lo sợ về sự chết; vì chết và sống chỉ là sự đắp dỗi, thẳng hóa trong một toàn thể miên viễn; ở đây diễn tả hương thơm đặc trưng của tỳ thức (sự phân biệt của mũi).

đạo ca sáu — lời ru, bú móm, nâng niu — nói về hiện thế Tạo Hóa của người mẹ đã khiến cho đứa con một nền tảng tâm linh, hiền hòa giữa tạo vật; nhận sinh không còn là tù ngục với con người; đạo ca này nói về ý nghĩa của thân thức (sự cảm nhận của xúc giác).

đạo ca bảy — qua suối mây hồng hay là vô ngôn — diễn tả cuộc chiến tranh giữa Thủy Tinh và Sơn Tinh, tranh nhau trái tim Mỹ Nương, tượng trưng cho ý thức sáng tạo; sau cùng Sơn Tinh, sự vắng lặng của ý niệm ngôn ngữ, cùng người đẹp hóa thân vào đạo thế, còn lưu lại đỉnh núi bản siêu hùng ca là cuốn thiên thư không chữ và cây sáo thần không lỗ, tiếng sáo biều hiện bản thể mẫu nhiệm trong cõi giới hiện tượng, tiếng sáo thúc giục loài người vượt thoát ý niệm, ngữ ngôn, thế nhập vào uyên cõi tịch mịch; đạo ca này diễn tả về thiết thức (sự phân biệt của lưỡi).

đạo ca tám — giọt chuông eam lộ hay là duy tuệ — diễn tả cuộc bình minh của tâm thức trong ba động của tiếng chuông chùa; tiếng đại hồng như giọt nước làm tràn mạch suối tâm linh, với hình

anh thiền sư Vạn Hạnh, chống gậy trúc xuống núi, cưu mang cả một mùa đông trong lòng tay ngọc hồng hào; đạo ca tám diễn bày công hạnh của ý thức.

đạo ca chín — **chắp tay hoa** hay là **quý y** — diễn tả một thái độ cung kính yêu thương vạn vật chung quanh, vì tất cả đều hiện bày một bản thể màu nhiệm xô đồ tất cả mọi nắc thang giá trị; bài này nói về matna (*năng lực chắp ngã*).

đạo ca mười — **tâm xuân** hay là **tam giáo đồng nguyên** — đó là con đường trở về thiên nhiên, gia đình, xã hội và siêu nhiên khiển cho cá nhân quân bình giữa cảm xúc, trí thức và hành động; đó là một nền đạo lý tông hợp tối diệu ba nguồn tư tưởng phật-lão-không của Việt tộc; mùa hồi sinh của tạo vật cũng chính là sự bừng sống mãnh liệt của tâm tư; đạo ca này nói về công năng của tạng thức, a lại da, nơi huân tộc và hiện hành các chủng tử (hạt giống) ý niệm.

Mười bài đạo ca ở đây như mười khung cửa mở rộng tâm linh để cá nhân bước vào đại thế, từ quan điểm đến ý lực hành động rồi thăng vượt ào hóa đê bước vào đại thế, tự tại trước tử sinh, hiền hòa giữa nhiên giới, xa lìa ngữ ngôn, chào mừng trí tuệ, cung kính cỏ cây đê rồi mở ra một mùa xuân tâm thức bao la vời vợi; mười ca khúc này có thể coi như mười trình độ thè nghiệm tâm linh như mười bức họa con trâu (thập ngưu đồ) của đạo thiền; vài danh từ phật giáo được dùng ở đây xin được hiểu như là những biểu tượng của tự tâm thanh tịnh, những hình ảnh đặc thù của nền đạo học đồng phương nhất là con đường bát thức của Pháp Tướng Tông Phật Giáo.

PHÁP THÂN

CHÂM - LENTO

CHẠM - LENTO

3 3 3 3 3 3 3

G G7 Em6 G+5 G G7

Xưa em làm Kiếp chém chết mìn tìn tiếng nhỏ Anh làm cày đồng mai

Em6 E^b G G7 Em6 Cm

tay em chí mây như... Xưa em làm Kiếp là Rung xèng long Sồi như

G G7 Em6 E^b G G7

Anh làm mìn tháng Bảy đì đồng lè nét tường ta! Xưa em làm Kiếp hoa chét

Em6 G+5 G G7 Em6 E^b

núi trung nút cò Anh làm giết súng sa Sân thiền em lì anh nho

G G7 Em6 Cm G G7

Xưa em làm Kiếp số Nay có làm Kiếp mây Anh làm chém chích chờ Trại

VIVO - NHANH

Em6 E^b A^b E^b B^b E^b

thìn phay anh hát ca! A ha! Ta tuy hai mìn mốt (z ôt)!

A^b B^b B^b E^b A^b E^b

A ha! Ta tuy mìn mốt hai (i i)! A ha! Ta tuy hai mìn

B^b7 E^b A^b E^b B^b7 E^b A^b

mít (è ıt)! A ha! Ta tuy mít mè hai (i i)! A

E^b B^b7 E^b G LENTO - CHÂM G7 Em6 G+5

A A A! Xưa em làm kếp áo lụa tơ màu cùn hả

G G7 Em6 E^b G G7

ANh lâm chín bối lì dâm gối mèo mèo tháng Xưa em là chư hầu Năm

Em6 Cm G G7 Em6 E^b

gian lũy cùn kính ANh lè - thiên sú bùn ngòi tung đồi ánh trăng!

G G7 Em6 G+5 G G7

Xưa ta hẹn nhau Tim nhan giũn vò thề ngay ANh hóa thân làm mèo Thầm

Em6 E^b G G7 Em6 Cm

vào cùn kính thím Mèo San chồ nhau nhíu đau thai rao Kich hoa

G G7 Em6 E^b VIVO - NHANH A^b

chún mèo phiêu bát chồ khỉ chim hit ca!

A ha! Ta tuy

E^b B^b7 E^b A^b E^b

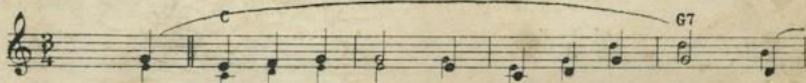
hai mít (è ıt)! A ha! Ta tuy mít mè

B^b7 E^b A^b B^b7 E^b

hai (i i)!: A A A A A A

ĐẠI NGUYỆN

ANDANTE - Châm via, ni-non

Mùn lõi như sương rỗi Xin làm hoa tiếng đờn Hoa
Mùn lõi như hường thơm Xin làm côn gió Sấm Đứa

yên sương ch้าย rỗi Hoa yên sương + ngọt vời... Mùn lõi như cát
hường thiệp phai lông mèo trăng Sao to' tưởng... Mùn lõi như con

trống Xin làm đồng ruộng trống Ra trống đập tim met Cát Lòng vẫn say mê
Sến Xin làm kiết phao Khi bùm nho kiết mì Nước mưa sa gắt

lòng ... Mùn lòn như mây (âm xin) lòn trời bit nết Cho
sầu ... Xin lòn mòn hồn xin Hoa rặng trang kiếp sầu xin

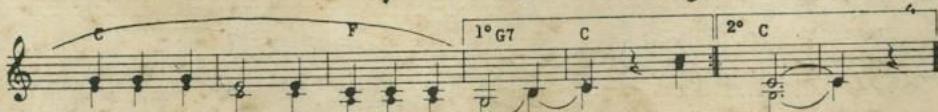
mây trời bit nết Như sương trong rặng thán ... Mùn lòn như hoa
xanh như cỏ dài Bao Thu đong thuỷ tai... Xin lòn hát cay

thán xin lòn mây áng rặng Cây cỏ mây áng rặng Trăng chín hít di
nhí Cho tôi hiền hồn Xuân xin lòn chìm gõ mõ gõ tan kiếp hóng

tháng... Tháng ayder nhô tháng thán Tháng ayder nhô tháng ayder
tân... Ngày nhô tháng thán Tháng ngày nhô tháng thán Tháng

Ngày nhô tháng ayder Tháng ayder
Ngày nhô tháng ayder Ngày nhô tháng ayder thán!

đạo ca ba

CHÀNG DŨNG SĨ và CON NGựa VÀNG

(Tặng Tú Ty)

MARZIALE

Moderato

Dm

Am

Dm

Am

Dm

call...

Dm

MARZIALE

F

B^b

mặt gian mai chung bông nở tinh mai Mai chung tôi

Nhà hát Lớn Hà Nội

vô cùng mĩ là tiếng Nhạc chàng dũng sĩ tròn thót ngón vàng Rõng sút thi
giảm... Nhạc chàng dũng sĩ ái mến bùn nhát ứng thảng vàng Lúy chàng
nàng
nhanh nết mĩ mèo sán Tim hâm ngất yên !

M

F E7 Am D
hàng mai lèng lời hàng rau rỉ khát mòn tiếng áo tơ ngót...

C F E7 D
Một chiều đông em về bờ Sông Vàng Cốp Vấp Sân đồng Sóng biếc và

B♭ A7 Dm B♭
mòng Nhớ chàng nỗi bùn mênh mang... Rồi một đêm chàng không về

E7 A♭ Cm Fm B♭
nói Chết lối thương tiếc nỗi nhớ Nhớ vàng giờ hắt xa xôi...

Gm G C Am E7 A G A7
rall.....
Rồi một ngày nào đó em may bà Sáu Ngõ tròn ngõ xanh mái trời cao hoa rực nắng lâm tảo!

Moderato

Dm Am
chàng tìm khắp cõi mê thấy bao ngã... *Đừng dài*
Không khéo bao ngã *để*

Dm
bà trong giây vắng thay sầu đất lồng... chàng con trai mến thi mến

Am Dm
hết mến ai hoài vào lâm sương khóc chán áo tilli mến may ta *nhất phai!*

ANDANTINO

D
Rồi nết hồn chàng trở lại Ngực đong đèn đồng nết mèo
Em Am D

Màu minh sầu trong Sắc biếc Bóng thuyền yến thuyền vội bờ G
D
Rồi nết hồn chàng trở lại Chợt lui sat thuyền xá xá D
Em Am
Kém bùn bùn đưa Khúc lối Láy dưới bay quanh hoa Trang
A7 ritard. D
rall.... D
nghé bài châm xá của nàng A7 Đất đất châm xá của nàng!

ANDANTE

Bm G
Chặng lên trênh nún Vun mai giòn tai mưa đồng với thi Hoa bay
D F#7 Bm
Ai Rung mai nở mai tanh nết cát cát ai! Ai G
Bm
D F#7 Bm A7 D
Ai! Ngực sòng sầm gió tiên sòng bùn Cát Cát con ngựa quý qua sông
nát chát con ngựa cù thâm yên hóa thành ngựa lì yên!

MODERATO

Dm

Am

Nghĩ vắng ta hồn thán hồn thán là người yêu mến ta người vắng

Dm

hồn thán hồn thán là người yêu hàng mồ... Rời chàng dũng sĩ trời mây sang

Am

Dm

nghĩ nhớ anh mến tôi Càng người yêu pín thì sút anh thi tăng ai nòi hoa...

RALLENTENDO

Dm

Am

Nghĩ vắng ta hồn thán hồn thán là người yêu mến
thanh người vắng

Dm

hồn thán hồn thán là người yêu hàng mồ... Rời chàng dũng sĩ trời mây sang

Am

nghĩ nhớ anh mến tôi Càng người yêu pín thì sút anh thi tăng ai nòi

Dm

D7

Allarg.....

G

D6

hoa Vui mừng tha ca cho tôi ca hát —

đạo ca bốn

Quán Thế Âm

ANDANTINO - Rất triều mến

The musical score consists of five staves of handwritten notation on a staff system. The key signature is A major (no sharps or flats). The time signature varies between common time and 3/4. The tempo is marked as ANDANTINO - Rất triều mến. The lyrics are written in Vietnamese, with some notes and chords indicated above the staff. The lyrics include:

bà mẹ di tinh con Trần tĩnh... bà lan hưng Cố bà mẹ di tinh con Trọng
tinh phong lan vang! Cố bà mẹ di tinh con Bên bờ đê sông lan Cố
bà mẹ di tinh con Trọng thung lũng có hoang... Trần
tinh mua khán me ta thường ca... mây hoa lá Trọng mua hòn bờ lan me

Em Bm C G Em Bm D G
yêu tinh và rắn rắn... Thu về năm trong bụi cây Nhớ

C G B7 F#7 A B E B
mây trời xanh ngắt mồi thịt đàn chim mồi còi Khi đồng Trút lanh rỗi!

Em Bm Am Em F#7 Em Bm B7 F#7
Bón mèo hoa tím nở Bón mèo lang thang Tim

C G D7 A7 G D B7 F#7
lon hoa tai mèo gái con lối đi khau Khói con lối đi con Thượng

F# D Bm F# Am Em B7 F# Em
con lông rắng hoang Nhỏ con face đi ngát Đồi con hòn đá tan...

Em Am Em Bm B7 F#7
- Tay Mèo đang quay quay Nhỏ mèo cánh khô khau Nhỏ

C G D7 G D B7 F#7
Con tim khép chín Rồi nã ca thi jian Khi con ta thiếu phu Thêm

F# C Bm F# Am Em B7 F#7 Em
nhỏ nhàng agoi lanh Đến nay sá trăng Tim con ta mây trắng!

Music score with lyrics:

Chords: Am E^m, Em B^m, C, Em B^m, G, A, E B

Tempo: Hối chậm lại

Lyrics (connected by hand-drawn lines):

- Vui với một hôm me chết Hồi me trong lối chia lối Ông
- ca trùn gác đây với nhanh loài ~~trò tang~~ người! Tim me thèm ~~cartin~~ đường mòn
- M khát sòng thẳng rết Ôi thi tròn lòn M không chịu ưng nay tư quang!
- Bây giờ me ta thành mà hồi me hồn thảng hồn gió Bìn
- mang ngót ngọt mùi nồng Tiếng me... du... bài khai... Xưa
- là me ta tìm con Tiếng me... du bốn khía chín Bây
- gồm hồn hồn me chung Tiếng me... du... hồn đồng - Tiếng

Mayer Day '9.7.71

một cành mai

MODERATO

F Gm Am B^b C Dm E Am G Em

F 3 Gm Am 3 B^b C 3 Dm E 3 Dm

bé khóc thì chưa Như me khóc thì con người không khóc người và người
yên khóc người yên! mồm mắt vẫn dày Vết Sinh từ vẫn còn dày đì
nay qua thi nô. Tự Sinh yên con Kia! (ù ù u m
Am B^b C roll.... Dm E Am G
ù ù ú - ú ú n n ú...) ôi

F 3 Gm Am 3 B^b C 3 Dm

mái đã thành sóng Xưởng người đã thênh now hân thênh như thế bùi Hôn
cầm vẫn còn nghe! Cái chết vẫn còn kinh sao có sống con mè? Bùi

E 3 Am Dm E rall.... Am F Gm

Hôn thi óa trì từ bùi nhau chí có chất lị thôi! (ù ù u u

Am B^b C Dm E A D
 u u ú-ù u u u (v...) *Một* *mặt* *bông* *ngón* *tay* *khi*
 G A E 3 D G 3 A
ngồi *đá* *nguyên* *dâng* *Thân* *mình* *lâm* *tầm* *hồng* *cho* *tổng* *hết* *bóng* *Cực*
 D G A E 3 D
 Sóng *chết* *nào* *đây*? *tan* *bùn* *Sóng* *đổi* *thay* *Đem* *nắng* *vào* *Kiếp* *đất* *Thất*
 G 3 A F 3 Gm
 Khi *nỗi* *roll* *tử* *Sinh*... *Cánh* *mai* *đã* *rung* *với* *Rồi*
 Am 3 B^b C 3 Dm E 3 Am
rung *xuong* *lập* *thì* *Một* *cánh* *mai* *rung* *với* *Làn* *hương* *râm* *chảng* *ngồi* *poco roll* *nhai!*
 Gm Am 3 B^b C 3 Dm
 Không *sóng* *của* *ai* *Nhân* *loài* *vân* *của* *người* *Đặt* *mình* *trong* *đồng* *đè?* *TP*
 B^b 3 Am F Gm Am B^b
 Sinh *cùng* *là* *vui!* *Một* *cánh* *mai* *mai* *mai* *mai* ...
 C Dm E A E A
Một *cánh* *mai* *mai* *mai* *mai* ... *Allarg* ... *Mai* *mai* ...

Lời ru bú mõm
nâng niu

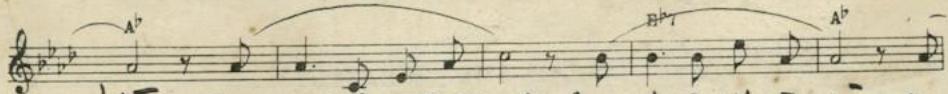
Nhịp Ru

Ru con bỗng vắng tay ấm Cho con yên trống dinh
Tim em ta bình minh thi Cho con tia morgen

dậy
ngồi Ru con bỗng bùn sà nóng Cho con ăn nỗi trinh
Ru con bỗng lai hướng mèo Cho con thêm ngọt lòng

Nóng
tới Ru con bỗng bài ca mê Cho con mèn nhạc và
rim con nhìn rìa con nhe Cho con kêu thật hưng

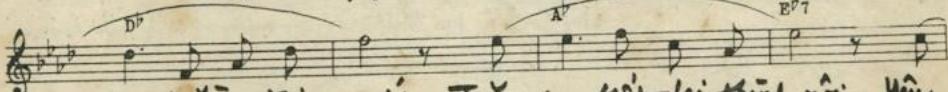
hở
chân Ru con con nhô mày giò Tím con chừng là vóc
Môi em ta mờ hoa thành Cho con ngáp ùng chén

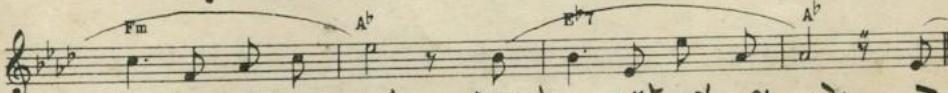
bđ - Rau con băng rợn trên mũi Con dì! Mùa này còn dài Rau
dương Con dì! Mẹ là thường đì Cho con tằm lý nguyễn sò Càu

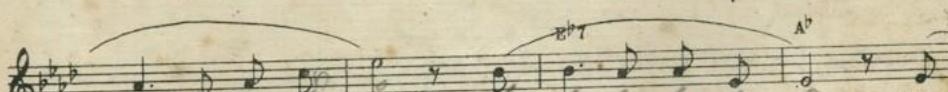
Con băng tôm súi Cho con khòng oán thù nghĩ Rau
mà đồng súi quí Cho con nguyễn lý dừa vè Rau

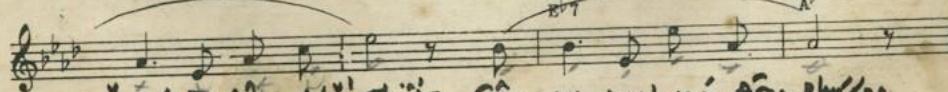
Con băng cờ hoa mới Trăng sao Kit-lai tháng nòi Yêu
con rặng trè mầm lối Nhìn mây Kit-hợp nòi tan Thành

mùa loại và mầm tính Mai lầu chảng sôy mít minh ù
con là-là cao với Tim con là-ùi tội tang

! Mẹ ơi con biết yên thường như cùn thèn lòng nghĩa

năm con đây thèn thiệt Càu ơi mạch mía đồng phuông

đạo ca bảy

QUA SUỐI MÂY HỒNG

ADAGIO - CHẠM VỪA

The musical score consists of five staves of handwritten musical notation on a staff system. The key signature varies between F# minor, G major, and Bb major. The time signature is mostly common time (indicated by '2'). The vocal line includes several melodic phrases with sustained notes and grace notes. Below the music, lyrics are written in Vietnamese, often with musical markings like 'P7', 'Bb', 'D', 'Gm', 'EM', 'Bb', 'Eb', 'Bb', 'Gm', 'Cm', 'Gm', 'Bb', 'Gm', 'MANH', 'G', 'poco ral.', and 'F#m'. The lyrics describe a scene of a person walking along a path, looking at a river, and admiring the beauty of the surrounding nature.

KẺ LÈ B^b P7 B^b
nết mây bụi tưới với mây mây và mây mây Lân

P7 B^b D
sông mây hông trai tên nồng lèn chời rán

EM B^b Gm
Bảy hè rồng hót mây Hòn Sỏi trước và thanh mây

B^b Eb B^b
quần lụa trời xanh Hòn hông hót hòn cành ... Sáo

Gm Cm Gm B^b
thiên mây mây rợp lâm các Thủy Võng giặt mình trên nem

Gm MANH G poco ral. F#m Gm
ngu thít quan quân tên tiếng ... mây mây giàn tà mây

Cm Gm B⁷ Gm MÂNH G poco rall...
 Nhí Suối mây hóng phèo phèo Bèm nồng lín tĩnh mía thăng ca hoa côn
 Em D Gm
 nhí... nay hóng ngọt lòn ly khít tuyế gi đài
 B⁷ E⁷ B⁷
 mit nay bón bù pín mây hóng ngát long...

MÂNH B⁷ F⁷ B⁷
 Nhé píht mây mit trí chung vúy rúy Kinh thét Trí
 B⁷ D
 tia hoa hóng ngát Thúy Vúy vúy Kinh thét...

Em D A7 D
 nhéng tìn rón trích mía khát thán ai tài Kinh thét
 G Em A7
 Vúy cát gianh Thúy Xua quan pính thang tìn... Son
 D A7 D
 Vúy ngát tìn mía Cung tuy húy mía cát Thúy Vúy cát thét
 ral... ritard
 mía Xua quan pính tìn...

D^b G^b D^b A^b7

vút xa song với Sóng tan khôn hoa xanh... Thúy

B^b m F7 B^b m D^b

Vút xa Kẽm thít mai nén mù phèn thêm mù Thúy Vàng bắc thuyền

G^b ritard. F7 B^b m

mùn Lai quan vĩ biển khơi...

VÙA B^b F7 B^b

mùn hoa rực rỡ my nồng và khôn nén Làn

F7 B^b B^b D

Sinh mây lung túi bùa vĩ nết mai mai...

EM D Gm

Còn lui sию hàng cao thâm chờ khung cùm chè Sáo

B^b E^b poco rall. B^b

thâm khung cùm lò Vi vu trong lung ngón...

B^b F7 B^b

mùt khuya ca gác ngón; Vứt mìn thòng áo huyền về

B^b ritard. D

chín khung phím Sinh mây lung đán khén...

GIỌT CHUÔNG CAM LỘ

LENTO

(Tiếng chuông)

Cmaj7(add9) Ami7(add9) Dmi7(add9)

Bóng đêm qua rồi! Bóng đêm qua rồi! Tiếng chuông vang khẽ Tiếng chuông vang

Cmaj7(add9) Fmaj7(add9) G9 Ami7(add9)

khẽ

Tôi thấy trong nhau loại tiếng chuông vang khẽ ngọt lành thanh mát

poco rall.

Cmaj7(add9) Cmaj7(add9) Ami7(add9) Ami7(add9)

nhà

Tuhoa tang xanh gai em yua noi Tu tang

G9

Cmaj7(add9) Ami7(add9) G9

nua giレイ khúc dây giレイ sương trên lá đón mưa ánh

Fmaj7 (add9) Ami7 (add9) G9
 tui ti cho con suoi Vuon vai tro minh Chua ren la
 Cmaj7 (add9) Ami7 (add9) Cmaj7 (add) Ami7 (add9)
 hing gian lang mui mat doi tinh Chuong len th Khuu linh non
 G9 Fmaj7 (add9) Ami7 (add9) G9
 linh ngat huong Khiu linh doi kinh cao ngat A di da Phan Ngat linh them
 Ami7 (add9) Cmaj7 (add9) ANIMATO Cmaj7 (add9)
 mat Tong git chuong rang.... hing chuong dan ngay cho bang
 Dmi7 (add9) G9 Cmaj7 (add9) Fmaj7 (add9)
 ngay hing chuong mo ho Cho khai duong hong hing chuong
 G9 Cmaj7 (add9) G9 Cmaj7 (add9)
 lay long chu coi thi
 munh Xon than tung dung chim chiec xon xao hing chuong len mui lam hei met
 G9 Cmaj7 (add9) Dmi7 (add9) G9
 say Xon than lung cay cho tong lanh tro hing chuong
 Cmaj7 (add9) Dmi7 (add9) raff... G9 LENTO
 cam la cho binh them
 tro cho di ngati hit au tro ... mit my mai

Cmaj7 (add9) Ami7 (add9) Cmaj7 (add9)
 nở giàn cơn gió mắng thiu sầu lồng thùng xương non chông
 Ami7 (add9) G9 Fmaj7 (add9)
 say tay nắm lấy tết dây jin lanh giọt mưa long
 Ami7 (add9) G9 Cmaj7 (add9)
 lanh lanh tên say rạng say thiu thua xương không gian vô
 Ami7 (add9) Cmaj7 (add9) Ami7 (add9)
 ngai say thiu thua xương thi gian coi thùng thi gian mai
 G9 Fmaj7 (add9) Ami7 (add9)
 mai rìng chửng sang ngái thiu sầu xương núi Cúi guy cho
 G9 Ami7 (add9) Cmaj7 (add9)
 thi ngọt lanh thèm nát lòng giọt chuông vang...

CHẤP TAY HOA

ANDANTINO - Tha-thiết

The musical score consists of four staves of music with corresponding lyrics in Vietnamese. The lyrics are written below each staff, aligned with the notes. The music is in 2/4 time, with various key changes indicated (G7, A♭, Cm, C dim., C, Dm, G7, Cm, G7, A♭, Cm, F, B♭, Cm, G7). Measure numbers 1 through 12 are present above the staves. The lyrics describe a person's desire to hold a flower and their longing for someone.

Chắp tay lạy ngài chờ xem m
vì chắp tay lạy ta chờ đón mưa rơi Chắp tay lạy đất chờ mầm cây
tới chắp tay lạy nước chờ mát cõi trời chắp tay lạy người chắp tay lạy
vì chắp tay lạy nỗi cay nỗi khát khao... Chắp tay lạy mưa...
... chờ lạy mây bay chờ trời cao rộng chờ lạy sóng trời chờ sao gần
tới chờ lạy tất cả hiện hồn diện vởi Đêm không lý phép Đêm chẳng là

Wii? đâu kinh lý phết đâu chẳng là trai? Dù bông hoa có dùn hót bụi
nài như sơn sơn như mây lèn ngàn như sông vút tung như ánh trăng

Xin mở lòng ra cho trai đất hiền Xin mở lòng ra cho trai đất hiền

Tâm là đảo quý giữa biển luân hồi Thành thảng từ rỗi chỉ có lòng

Hôn hòn đây rồi không ý không lối rồi không là tôi người không là

người rồi khít là tôi người khít là giao! Mười phyllong mây rồi như cánh hoa

trời như sóng nước khói như hơi gió thời như mây xa vời như bông

trai rồi khít là tôi người khít là người rồi khít là tôi người khít là

A^b Cm 3 G7 3 A^b 3
 chíp tay lạy ngõi cho xin m^u cõi chíp tay lạy tài chém m^u
 Cm 3 C dim. 3 C 3 Dm 3
 n^oi chíp tay lạy tài chém m^u cõi chíp tay lạy n^oit chém m^u cõi
 G7 3 Cm 3 G7 3 A^b 3
 tài chíp tay lạy ngõi chíp tay lạy tài chíp tay lạy n^oit lạy m^u k^hí
 Cm A^b 3 Cm A^b 3 Cm A^b 3
 thin! lạy m^u k^hí thin! lạy m^u k^hí thin! lạy m^u k^hí

Tâm Xuân

MODERATO - VUI (như dám rước)

Xân vĩ trong gió Hoa bay lồng lờ Xân vĩ tím
mây Bầu trời vàng nhụy bay Xân vĩ tím đất mềm tưới mưa trào
Xân vĩ non cao Chim mừng suối reo Xân vĩ non cao Chim
mừng Suối reo... Xân vĩ bùi nát Xân vĩ nhanh cảng duôn

Xuân Vị Suri xanh Cá hồng lươn phanh Xuân Vị thèm ngát Di

Lạc hiên lanh Em vĩ thiêng nhèm ngâm minh Suri tần

Em vĩ thiêng nhèm ngâm minh Suri tần Em vĩ thiêng nhèm

tinh quí hương Em vĩ thiêng nhèm tinh hò giao duyên Em vĩ khai

hương thơm ngây ta tưng Em vĩ mênh lì định lang

ta Nhí cội nhí ngùn đất ta quí cha Em vĩ sầu nhàn hàng

hương chua chua Dâng hoa lung Phật um phięng Sĩ tan

Em mỉm lòng re rui cung cỏ hoa Xuân Vị vui tuy Ta

Vi - long ta Xa - mua - vui - tru Ta - vui - long Ta -
 Em Am G C G
 Có - thiu - nhien - mui An - vui - hien - hoa - li - to - huong - doi
 D7 G Em Am
 Nói - lâm - ngày - qua Mái - tinh - diệu - rực Rạng - tinh - quốc - gia Chưng - chúa
 C G D7 Em D7 G
 Siêu thoát Ta - vút - long - ta Bao - dung - tì - lêng Nhé - bôn - mua - hoa
 G C G Em Am
 mua - xuân - có - Không? Hay - lâ - cõi - tâm? mua - xuân - có - Không?
 D7 G C Em
 Hay - lâ - cõi - tâm? Ví - ngùn - vĩ - cõi Ví - ngùn - vĩ - cõi
 Am D7 G Em C G
 tì - nõi - vân - thi Ví - long - minh - mông

tiến về ánh sáng

T RÈN mảnh đất Mỹ Châu mà tôi đang sống, hằng ngày, những nhà chọc trời và những hỏa tiễn, máy móc và kỹ thuật tự động vẫn *dè nghì với* chúng tôi một chân lý. Trên mảnh đất Đông-Dương và còn trên nhiều miền khác trong thế giới, chân lý hằng ngày thường hiện bày là chân lý của súng đạn và chiến cụ, chân lý của xương máu và hận thù. Chân lý lọc lừa, kẽ cả *hai thứ đó*, những chân lý mà là những sự giả dối! Nhưng tôi muốn nhớ lại rằng tôi là một con người và tâm hồn tôi cần đến một chân lý rộng lớn hơn, bình tĩnh và dịu dàng hơn, cũng vĩnh cửu hơn. Đi tìm chân lý: đó là hành trình mà Phạm thiền Thư và Phạm Duy dè nghì với tôi vậy, trước ngực cửa của mười bài thơ và khúc diệu này. Nhưng cuộc đi tìm chân lý không ngắn ngủi, không dè dàng gì. Bởi vậy, mười ĐÀO CA này là một thứ TRƯỞNG CA, với hướng đi rõ rệt, với sự luân chuyển của những màu sắc rất riêng biệt của thơ và nhạc, nhưng cuối cùng tạo thành một bích họa mang tính cách vừa đủ độc nhất vô song. Nào! chúng ta khỏi kéo dày dura tiểu dân này, hãy lên đường đi tìm chân lý! Và dè dốc lòng đứng lên làm cuộc hành trình đi đến tận cùng của chính chúng ta, trước tiên hãy rủ một chút bóng tối xuống tâm hồn mình...

... Bởi vì hành lang của ĐÀO CA MỘT chính ra đang đầm chim trong một hòa diệu mờ ảo, dị kỳ như là mê hoặc — lối hòa diệu chuyền hành rất thích hợp với mục đích thăng hoa cuộc sống, tán dương mối tình huyền hoặc giữa những con người — nhưng giai diệu của Phạm Duy này, len lỏi khó khăn qua giọng SOL TRƯỞNG lồng lờ dè nghì lại ở một hợp âm MI GIẦM, chỉ có thể đạt hết được ý nghĩa trong hòa diệu có tính cách ẩn tượng và phơn phớt nhạc vô thể đó mà thôi. Thực ra, có thể nói rằng giai diệu này phát sinh chính từ hòa diệu đó vậy.

« Minh với ta tuy hai mà một... Ta với mình tuy một mà hai... » Những câu thơ của Tân Đà đó bỗng nhiên xuất hiện ở giữa nhạc phẩm. Vũ trụ chỉ là *một*; chúng ta không phải tìm chân lý vì chân lý chính là ta. Và trong một đoạn rất tượng phản nhạc Phạm

Duy sẽ nhấn mạnh sự xác thực của tình nhất nguyên ấy. Do đó, giọng SOL TRƯỞNG vừa rồi càng lồng lờ và bấp bênh bao nhiêu thì giọng MI GIẢM lúc này càng chắc chắn và quả quyết bấy nhiêu trong sự diễn tả niềm hạnh phúc triu nặng mà nghệ sĩ đang cảm thấy. Tôi yêu nét hàn hoan trong vinh quang của giọng MI GIẢM, nó hoàn toàn diễn hình cho nhạc Phạm Duy vậy.

Thương người là thương mình; cứu người là cứu mình: đó là một chủ đề mà ĐÀO CA HAI sẽ nhấn mạnh. Và trên những câu thơ tinh vi của thi phẩm thanh tịnh đó, giai điệu của Phạm Duy lướt qua như đám mây xanh giữa bầu trời bao la và trong sáng của giọng ĐÔ TRƯỞNG. Nhưng phải chăng chính ngọn gió ban mai đó đã gợi hứng cho nghệ sĩ một giai điệu dịu dàng và như là phai biến này, một bản luân vũ mềm mại và không cần dấu diếm sự nồng nhiệt? Phạm Duy ở trong tình yêu!

ĐÀO CA BA sẽ có một không khí hoàn toàn khác hẳn. Truyện một chàng dũng sĩ trên lưng ngựa vàng, đi tìm người đẹp lý tưởng để rồi, cuối cùng, chinh con ngựa vàng hóa thân thành người đẹp đó: *ảo ảnh đã hóa thành sự thực!* Ở đây, cũng như thơ, nhạc sẽ hùng tráng, phấn khích: Phạm Duy thực hiện những giấc mơ của mình! Nhất là một Phạm Duy trên đỉnh nghệ thuật của ông! Từ phách đầu tới phách cuối của nhạc phẩm lớn này, dòng nhạc chảy dài, dồi dào, mãnh liệt, tài tình. Nếu cuộc hóa thân trong ca khúc là kỳ diệu, thi cuộc hóa thân *khác*, cuộc hóa thân mà Phạm Duy bắt giai điệu của ông phải chịu, cũng lại thật là kỳ diệu. Tùy theo những biến chuyển của bài thơ, giai điệu sẽ linh động và dồn dập, rồi dài các oai dũng, rồi — ở những đoạn có ghi ANDANTINO và ANDANTE — nồng nàn, kiêu hùng và hơi có tính cách nhạc kịch; sau khi quay về — MODERATO rồi RALLENTENDO — đoạn mở đầu nào nhiệt giọng RÉ THÚ, một kết cấu ngắn bằng giọng RÉ TRƯỞNG đóng triện son hoản bị vào nhạc phẩm lớn lao này, một lâu dài âm thanh có khả năng diễn đạt và gợi cảm hiếm có. « Trong nghệ thuật, có một loạt những niềm hàn hoan ưu đắc, thầm trầm và cao thượng đến độ ta phải mang ơn mãi mãi kẻ nào đã mang đến cho ta. »Nhưng tôi đâu cần phải trích lại câu nói đó của Sacha Guitry nhỉ? Đã từ rất lâu, Phạm Duy xứng đáng với lời này.

Và bây giờ thi ta tới ĐÀO CA BỐN. Trong một bài thơ cảm động, Phạm thiên Thư sẽ kể cho chúng ta nghe câu chuyện buồn của một bà mẹ kia, đi tìm đứa con ruột rồi một hôm bà chết đi, biến thành mẹ chung của chúng ta, biến thành *thiên nhiên* bao bọc chúng ta... Cũng giống như hình ảnh của bà mẹ đó, giai điệu của Phạm Duy đi lang thang, buồn bã và già cộp trong giọng MI THỦ ảm đạm, dày dó chỉ lọt vào dăm ba tia

nắng hòa diệu ngắn ngủi. Diệu ru nặng nề và phiền muộn dành cho đứa con không còn nữa. Và mặc dù lời thơ sáng lên vào đoạn cuối, diệu ru của sự đau khổ vẫn không kém phần tang tóc và nhợt nhạt cho đến phách cuối cùng, để lại trong lòng chúng ta một cảm tưởng lạ lùng khôn tả.

Tôi yêu tinh chất tượng trưng của các ĐÀO CA BA và ĐÀO CA BỐN... Bà mẹ ấy và chàng dũng sĩ kia thật là những nhân vật cảm động, kể đi tim con đã mất, người đi tìm ảo ảnh đã tan, cho đến khi cả hai cùng hòa vào tình yêu thương và chân lý, những cuộc hóa thân duy nhất và cuối cùng...

Nếu ta đặt đời ta vào dòng sống của nhân loại thì ta không còn sợ chết nữa, sự chết là niềm vui: đó là điều Phạm thiên Thư và Phạm Duy thử tiết lộ trong ĐÀO CA NĂM này, đem sự việc để giải thích hành vi của người con gái trẻ tuổi NHẤT CHI MAI — một thứ hành vi làm cho đa số người Tày phương phán vân kẽ cả tác giả bài này...

Giai điệu của ca khúc, vò sắc và thơm tho lạ lùng được xây dựng trên một hòa điệu chuyên hành đi lên — hòa điệu chuyên hành giản dị nhưng được Phạm Duy sử dụng một cách thông thái — nhưng cũng như trong ĐÀO CA MỘT, giai điệu ở đây sẽ liên hệ với nhau khá chặt chẽ, cái này ít nhiều dìu dắt cái kia. Khởi đầu từ giọng FA TRƯỞNG già định, giai điệu bơi lội trong vùng nước lờn này cũng lại có tinh chất khá vò thề, cho đến một đoạn bằng giọng LA TRƯỞNG bền vững hơn một chút. Sau khi trở về giọng FA TRƯỞNG mở đầu, ca khúc sẽ kết thúc một cách hơi bất ngờ bằng cung LA TRƯỞNG sáng sủa, giống như khuôn mặt của Phạm Duy càng ngày càng thu cảm ân sủng, tự giải thoát ra khỏi thế giới dục vọng để đạt dần tới một thế giới vò diện...

* *

Biết nói làm sao về niềm cảm xúc lớn lao đã tràn ngập tôi khi tôi mới lướt qua lời thơ của ĐÀO CA SÁU? Tôi vốn sinh sống ở một miền tuyết lạnh — ở đây con tim của người ta thường gần như bị té cong nếu không phải là bị nguội lạnh theo với khí hậu xung quanh — tưởng chừng nếu ngày tôi còn bé mẹ tôi cũng ru tôi bằng những lời ru trong tụ thi, vang, tôi đã trưởng chừng tôi lớn lên, tôi trở thành một con người khá hơn, một nghệ sĩ khá hơn... Phạm thiên Thư và Phạm Duy tin tưởng rằng lời ru, bú móm, nâng niu là những yếu tố làm nên tâm hồn đứa trẻ... Thật là đúng biết bao! Đó là chân lý nguyên sơ, chân lý của buổi đầu cuộc đời, đó là chân lý mà những bà mẹ Việt Nam phải tìm lại: « Con ơi! Mẹ là Thượng Đế... Nghìn năm còn đây thăm thiết — Cầu ru mạch máu Đông Phương... » — Mà tôi muốn trích dẫn tất cả từng câu của thi phẩm làm cho ta phải rung rindi này! — Trong nước Việt Nam từng sinh ra bao nhiêu và bấy nhiêu bài

hát chiến tranh vô ích ấy, tôi đã tưởng chừng chỉ một bài ru đơn giản như bài ru này cũng đủ nghiền nát hoàn toàn tất cả những bài hát kia... Ca khúc được soạn ra để nghĩ tới các bà mẹ Việt Nam, nhưng mà tôi, bất chấp hết, tôi ước nguyện rằng tất cả những bà mẹ trên thế giới sẽ được nghe ca khúc đó một ngày gần đây, để không riêng gì Việt Nam mà cả nhân loại sẽ tốt hơn, tốt hơn tự *cội nguồn*...

Trên bài thơ của những bài thơ này, giai điệu của Phạm Duy vút lên, đơn giản và thanh khiết, trong những nẻo đường nhẹ nhàng thoát của giọng **LA GIẢM TRƯỞNG**. Ở đây, mến thương, nồng nàn, xúc cảm cùng nhau hòa hợp tinh vi trong một bức thủy họa bằng âm thanh có nét quyến rũ độc nhất và lưu giữ. *Nghệ thuật là hạnh phúc, bởi vì khoảnh khắc của nghệ thuật lại là vĩnh cửu.*

Trong cuộc đời, tất cả chỉ là *mây hồng trời trên trời như những con suối*, những con suối đẹp đẽ và lặng lẽ biết bao nếu ta biết *đổi thoại với sự lặng lẽ đó*: đó sẽ là ý nghĩa của chân lý thứ bảy, kể lại truyền thuyết khá quen biết về Cuộc Đại Chiến Thảm Lặng này. Hãy thử xem Phạm Duy ca ngợi *sức mạnh của lặng lẽ đó* bằng âm nhạc như thế nào...

Một đoạn khí nhạc mở đầu có tính cách kể chuyện, trước hết, gây một không khí huyền thoại, rồi trên một quãng sáu trưởng tao nhã, giai điệu khai mào, dài các và nồng nàn, như một thú luân vũ chậm và nặng nề cố ý. Biết bao là quyến rũ trong nhạc đẽ bằng giọng **SĨ GIẢM TRƯỞNG** này — âm thế khêu gợi niềm vui của núi non — nhạc đẽ đó, với một cách hơi hắt ngò, đến ngừng nơi một hợp âm **RÉ TRƯỞNG** kéo dài gần ba phách — hợp âm kéo dài này rất quan trọng vì nó sẽ tái hiện nhiều lần trong ca khúc, với nhiều chủ âm khác nhau, như thế một tiếng vang, một tiếng treo của sự im lặng — nhưng hợp âm **RÉ** đó sẽ đưa ta tới âm thế tương hợp của **SĨ GIẢM** nghĩa là **SOL THÚ** — âm thế khêu gợi nỗi buồn của biền khơi — đẽ mở ra một nhạc đẽ lớn thứ hai phát xuất một cách hợp lý từ nhạc đẽ mở đầu bằng **SĨ GIẢM**. Trong một đoạn nhạc thứ ba bằng giọng **RÉ TRƯỞNG** tuy nhiên vẫn liên hệ chặt chẽ với hai nhạc đẽ trước, Thủ Vương tuyên chiến với đồi uyên ương đẹp...

— Nhiều người Việt Nam không có may mắn học hỏi về âm nhạc nên sẽ không hiểu hoặc ít hiểu về vấn đề âm thế, hợp âm và hòa âm trong nhạc của Phạm Duy; tuy nhiên tôi xin nhấn mạnh rằng những cái đó rất là quan trọng để hiểu *đến gốc bản chất* đích thực của xúc cảm nghệ sĩ noi ngrời nhạc sĩ này, sự tinh tế, thâm trầm và tuyệt hảo của khiếu nhạc noi ông. Thực ra, đối với một nhạc sĩ, vấn đề âm thế và hòa âm cũng quan trọng *ngang* với vấn đề màu sắc đối với một họa sĩ .

Mặt khác, trong khi phần đầu của ca khúc, vì phong cách của giai điệu, phảng phát giống lối BEL CANTO của thế kỷ 19 bên Ý ĐẠI LỢI — chắc chắn BELLINI, ROSSINI và VERDI phải yêu đơn điệu gợi hứng này, nhưng chỉ Phạm Duy, tuy vậy, mới có thể đem vào đơn điệu đó một sắc thái độc đáo và lưu luyến như thế — thì phần nhì lại có một không khí làm ly và kích thích hơn. Bởi vì bây giờ là cuộc chiến đã khởi sự giữa Thủy Tinh và Sơn Tinh, sự kiện được minh họa bằng một nhạc đề mới, có vóc dáng mạnh mẽ và nóng nảy, nhạc đề đưa sự kích thích lướt nhanh trên một loạt âm thề nối tiếp cho đến một đoạn nghỉ ngoi ở cung ĐÔ THẮNG TRƯỞNG phong phú và cực kỳ hiếm hoi — Một nhạc sĩ kém tài hơn Phạm Duy có thể sẽ diễn dịch đoạn thơ này bằng một khúc nhạc « mô tả » với lối đẹp “dẽ dãi và kém giá trị nghệ thuật. Phạm Duy thì không. Dung ý mô tả vẫn có đấy, nhưng nó là thứ yếu, chính âm nhạc, chính sự cần thiết sáng tạo nghệ phẩm đã thắng và luôn luôn thắng — Nhưng rồi từ ĐÔ THẮNG TRƯỞNG, chúng ta chuyền qua những âm giai đồng hòa SI GIẢM THỨ và RÉ GIẢM TRƯỞNG đề nói đến sự bại trận của THỦY TINH. Đoạn này liên kết với hai nhạc đề trước của ca khúc, nhưng do việc sử dụng nhiều âm thề có nhiều dấu giảm cho nên ở đây, giai điệu mang vẻ dài các và phong phú hơn. Sau đó, giai điệu như hướng về một kết cục êm ả bằng giọng SI GIẢM TRƯỞNG nhưng bất ngờ hợp âm cuối cùng lại sẽ là một hợp âm RÉ TRƯỞNG, *máy hồng lồng lờ trong lặng lẽ...*

Đó là cho ĐẠO CA BẦY, tác phẩm chỉ có ĐẠO CA BA mới sánh kịp về vẻ đẹp và về sức mạnh của những ý nhạc.

ĐẠO CA TÂM sẽ nói với chúng ta về tiếng chuông chùa — trong Phật Giáo Việt Nam — đã từng thức linh con người trong kiếp sống rất cô đơn, rất rộng lớn... Ca khúc sẽ gợi kỷ niệm của vị đại thiền sư VĂN HẠNH xuống núi theo với tiếng đại hồng, nắm tắt cả mùa đông trong lòng tay, gảy thiền chống xuống thời gian và không gian, vô ngại, cứu vớt nước Việt Nam và cứu cả nhân loại.

Giai điệu của ca khúc, lần này, sẽ là giai điệu *ngũ cung*, thanh bình và sắc nét từ đầu đến cuối, như muôn phác họa chân dung vị sư già lững thững. Về điểm hòa âm, tiếng chuông chùa sẽ được gọi nên bằng những hợp âm có nhiều nốt phụ suốt dọc ca khúc. Không một hợp âm toàn bài nào được sử dụng, âm thề của toàn bài, một lần nữa, sẽ rất giả định. Tuy nhiên, về hiệu quả âm thanh thì đó là một nhạc bản huy hoàng. Những âm hưởng trong suốt tuyệt vời và lạ lùng, những hồi chuông nhẹ nhàng và như là thoát tục... DEBUSSY và RAVEL có thể sẽ yêu một tác phẩm như vậy, nhưng tuy thế, chỉ Phạm Duy mới có thể viết như lối viết này mà thôi.

ĐẠO CA CHÍN sẽ đưa ta đến một thái độ cung kính và yêu thương đối với tất cả những

vật chung quanh, bởi vì tất cả đều thiêng liêng, bởi vì nấc thang giá trị giữa mọi vật chỉ là do con người đặt ra. *Chắp tay như một bó hoa*, quý lạy cuộc đời, lạy tất cả chẳng trừ vật nào.

Theo sát lời thơ, giai điệu tiến từ đầu đến cuối bằng những đoạn ngắn với nhịp điệu không thay đổi. Giọng ĐÔ THÚ khiến cho giai điệu một tính chất trang trọng, nhưng một hòa điệu khá linh động, như bấy nhiêu nụ cười, sẽ soi sáng bước đi của nhạc phẩm.

Ca khúc trở về thiên nhiên, gia đình, xã hội và siêu nhiên, ca khúc gọi thế quân binh của người Việt giữa cảm xúc, tri thức và hành động: đó sẽ là ĐÀO CA MƯỜI. Nhưng ngoài việc tô đậm tình túy của triết lý Việt Nam phát xuất từ ba tôn giáo — Phật, Khổng, và Lão — Phạm thiên Thư và Phạm Duy còn muốn nói rằng *sự hồi sinh của tạo vật còn là sự thức tỉnh mạnh mẽ của tâm hồn chúng ta*.

Về mặt âm nhạc, giờ đây chúng ta lại trở về giọng SOL TRƯỞNG của ĐÀO CA MỘT, nhưng ở đây là một SOL TRƯỞNG ôn định hơn và xác quyết hơn — mặc dù chuyền cung rất nhiều lần sang các giọng gần khác — Giai điệu vui tươi, vẽ một nét nhạc đi nhanh như thể một đám rước làng, linh hoạt và nhịp nhàng. Phạm Duy đem mùa xuân trở về cõi lòng chúng ta.

* * *

Tôi yêu những chân lý mà Phạm thiên Thư và Phạm Duy vừa phát hiện. Đối với riêng tôi, những chân lý đó hòa đồng dễ dàng với những chân lý nghệ sĩ của tôi, cũng như thêm thắt vào những chân lý trong tuổi thơ ấu của tôi, chân lý của người Tây Phương Thiên Chúa Giáo.

Chân lý là ánh sáng. Bởi vậy tôi nói rằng mười đạo ca này là một cuộc *hành trình tiến về ánh sáng*. Nhưng cuộc hành trình chẳng dễ dàng gì, nó phải đi qua đau khổ và lo âu. « Chúng ta, những sinh vật hữu hạn mang tinh thần vô hạn, chúng ta chỉ sinh ra cho nỗi khổ hay niềm vui, và ta có thể nói rằng những kẻ siêu việt chụp lấy niềm vui, qua đau khổ... » Đó là lời của BEETHOVEN, một người đã từng biết khổ đau trong thể chất cũng như tinh thần. Và đối với đa số người Việt Nam, sự « đau khổ » không phải là một chữ vô nghĩa... Nhưng Phạm thiên Thư và Phạm Duy đã bắt chấp tất cả để đón mời chúng ta *lên đường về niềm vui* qua nhạc tuyển này. Chúng ta có thể là những con người sáng suốt lên đường đi gặp một thứ ánh sáng khác là Chân lý. Mỗi người trong chúng ta đều được kêu gọi vượt thoát khỏi cuộc đời vật chất này để đạt tới một thế giới vô sắc, đạt tới *nguồn gốc của ánh sáng*. Bởi gi chỉ có những cái gì không thể nhìn thấy mới thực là đẹp vậy.

G. E. GAUTHIER
Montréal, Canada — Avril 1971
Thu Thủy dịch

NHÀ XUẤT BẢN VĂN SƯ HỌC

đã phát hành:

TRUNG QUỐC SƯ LƯỢC
PHẠM DUY CÒN ĐÓ NỖI BUỒN

PHAN KHOANG
TẠ TY

NHÀ XUẤT BẢN HIỆN ĐẠI

44/5 Công Lý Saigon
ĐÃ PHÁT HÀNH

cho nhau, riêng nhau một đời
giọt lệ cho tình ta
17 tình ca bắt từ
kỷ vật chúng ta
vòng tay thế giới
cả khúc cho ngày mai
nhị đồng ca
khi loài thú xa nhau
yêu nhau khi còn thơ
10 bài ngợi ca tình yêu
Những bài không tên
tình đầu
nhạc tiền chiến
những tình khúc tiêu biểu tiền chiến
tình khúc từ công phụng
tình trên ngọn sầu
12 bài ca quen thuộc trên đất pháp
tình ca người cô đơn
nhạc trẻ 1
nhạc trẻ 11

15 tình khúc
15 tình khúc
nhạc ngoại quốc, phạm duy soạn lời viet
nhạc quê hương
dân ca
nhạc hòa bình quê hương
tuyên tập hai mươi tác giả
tình ca
tình ca
tình ca
tình ca
tình ca
hai mươi tác giả tiền chiến
mười ba tác giả tiền chiến
tình ca
tình ca
tình ca
mười tác giả tiền chiến và hôm nay
nhạc thời trang ngoại quốc
nhạc thời trang ngoại quốc

PHẠM DUY
PHẠM DUY
PHẠM DUY
PHẠM DUY
PHẠM DUY
PHẠM DUY
LÊ UYÊN, PHƯƠNG
LÊ UYÊN, PHƯƠNG
PHẠM ĐÌNH CHƯƠNG
VŨ THÀNH AN
VŨ THÀNH AN
TÙ CÔNG PHỤNG
TÙ CÔNG PHỤNG
PHẠM TRỌNG

10 BÀI ĐẠO CA CỦA PHẠM DUY
VÀ PHẠM THIỀN THƯ, BÌA DO
NGUYỄN QUÝNH TRÌNH BÀY PHỤ
BẢN CỦA NGUYỄN ĐỒNG, ẢNH
CỦA TRẦN CAO LINH, LỜI VIẾT
LÀ THỦ BÚT CỦA PHẠM DUY DO
VĂN SỰ HỌC XUẤT BẢN LẦN THỨ
NHẤT 10.000 CUỐN TRÊN GIẤY
TRẮNG, GIẤY PHÉP SỐ 1726 BBT/
NHK / PHNT NGÀY 21 THÁNG 4
NĂM 1971. IN TẠI NHÀ IN VIỆT
HƯƠNG, 34 LÊ LỢI — SÀI-GÒN.

PHẠM DUY và PHẠM THIÊN THƯ

Đạo Ca

Dòng nhạc Phạm Duy đầu năm 71, khởi hứng qua 3 thể nhạc trên (Tình Ca, Tâm Ca, Túc Ca) để đi vào một chiều hướng sáng tạo mới: Đạo Ca!

Đạo Ca không phải là những bài ca tôn giáo mà chỉ Đạo ở đây, Duy dùng theo nghĩa: Lý Công Nhiên (Vérité), tức là nhập vào sự thực. Sự thực của lý trí, của suy luận và ngay cả của đời sống nữa. Duy đã soạn Đạo Ca phò thơ Phạm Thiên Thư.

Phạm Thiên Thư, một cái tên mới, như Nhất Hạnh hôm nào. Thơ Phạm Thiên Thư hanh thoát nhẹ nhàng pha lán huyền hoặc. Phạm Thiên Thư đi tìm chân lý qua những hình ảnh vừa gần gũi vừa xa xôi với đời sống.

(trích trong PHẠM DUY CÒN ĐÓ
NƠI BUỒN của TÀI VĂN
VĂN SỰ HỌC xuất bản)

VĂN SỰ HỌC